

Nr 377

Av herrar Ståhl och Mellqvist, *angående beskattningen av skytteorganisationer.*

(Lika lydande med motion nr 199 i Första kammaren)

Vid 1953 års riksdag väckte herrar Magnusson och Ebbe Ohlsson i första kammaren och herrar Gezelius och Severin i andra kammaren motioner (I: 270 och II: 351) med yrkande, att skytteorganisationer skulle i beskattningshänseende jämnställas med ideella organisationer som har till huvudsaklig uppgift att främja icke professionell idrott och att detta skulle åstadkommas genom punkt 13 i anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen.

Motionärerna anförde därvid bl. a. följande: Genom beslut av 1948 års riksdag infördes i anvisningarna till 29 och 36 §§ kommunalskattelagen bestämmelser rörande beskattningen av idrottsorganisationer. Dessa bestämmelser innebar, att ideell organisation, som har till huvudsaklig uppgift att främja icke professionell idrott eller gymnastik, från bruttointäkt av idrotts tävlingar, försäljning av idrottsmärken eller dylikt fick åtnjuta avdrag för alla omkostnader under beskattningsåret för intäktens förvärvande och bibehållande, även om omkostnaderna endast medelbart eller delvis haft avseende å intäkternas förvärvande eller bibehållande. Med omkostnader avsågs därvid kostnader för idrottsmateriel, instruktions- och träningsverksamhet, propaganda- och upplysningsverksamhet samt administration. Att nämnda kostnader tillika främjat organisationens ideella syften skulle icke påverka deras egenskap av avdragsgilla omkostnader i förvärvskällan. Genom tillkomsten av ifrågavarande bestämmelser synes frågan om idrottsorganisationernas inkomstbeskattning ha fått en i stort sett tillfredsställande lösning. Det har emellertid visat sig att tveksamhet kan uppstå rörande vad som är att hänföra till idrott. Någon klar definition av detta begrepp torde svårligen kunna givas.

Det vill synas som om taxeringsmyndigheterna ansett anvisningarna till 29 och 36 §§ kommunalskattelagen närmast hänförliga till idrottsorganisation som anslutit sig till Riksidrottsförbundet. Det är givet att man härigenom når det stora flertalet i lagstiftningen avsedda organisationerna. Att helt och hållet följa en sådan gränsdragning kan dock icke vara riktigt. Under senare år hade flera specialförbund vunnit anslutning till Riksidrottsförbundet, t. ex. de som omhänderhar bordtennis, varpa och bågskytte. Självfallet kan dessa förbunds beskattningsstatus icke med en gång ha förändrats i och med att de sökt och vunnit inträde i Riksidrottsförbundet.

Bevillningsutskottet framhöll i sitt betänkande nr 23/1953 i anledning av nämnda motioner såsom skäl för sitt avstyrkande av lagändring bl. a., att utskottet ansåg att först sedan ett klarläggande av räckvidden av bestämmelserna i punkt 13 i anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen skett i praxis kunde ett ställningstagande till frågan huruvida den i lagstiftningen nu givna regleringen på detta område vore tillfredsställande ske. För det dåvarande kunde utskottet, enär frågan huruvida skytteorganisationernas verksamhet vore att hänföra till främjandet av idrott icke varit föremål för regeringsrättens prövning, icke göra något uttalande.

Frågan om lagändring synes numera ha kommit i ett nytt läge därigenom, att regeringsrätten i tvenne refererade utslag (RÅ 1957 ref. 37 och 1958 ref. 60) fastställt att Svenska pistolskytteförbundet och Västmanlands skytteförbund *icke* ansetts vara sådana ideella organisationer varom förmåles i punkt 13 anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen. Målet RÅ 1958 ref. 60 angående Västmanlands skytteförbund avgjordes av regeringsrätten i dess helhet, därvid av minoriteten sex regeringsråd uttalade som sin mening att förbundet vore att hänföra till sådan organisation som avsågs i nämnda lagrum. Av det nu anförda framgår således att den frivilliga skytterörelsens organisationer enligt gällande rättstillämpning icke kan hänföras under ifrågavarande lagrum. Det stora antalet skiljaktiga regeringsråd få å andra sidan anses utgöra ett starkt belägg för att en lagändring bör övervägas i detta ämne.

Till stöd för vår uppfattning att skyttet bör genom lagändring likställas med idrottsfrämjande organisationer vill vi ytterligare åberopa följande utdrag ur 1944 års skattesakkunnigas betänkande (SOU 1946: 56):

Med idrott torde i allmänhet förstås utförandet av kroppsövningar inriktade på att nå vissa mätbara resultat. Denna verksamhet kan utövas såväl utan redskap, t. ex. vid löpning, simning och brottning, som med användande av redskap, t. ex. vid stavhopp, skidåkning och tennis. Det väsentliga vid idrott är dock enligt vedertagen uppfattning utövarens personliga, kroppsliga insats, medan de redskap, som förekomma inom vissa idrottsgrenar, ej i nämnvärd grad inverka på resultatet till förmån för den ene eller den andre idrottsutövaren. Huvudsyftet med idrotten är att uppfostra och utveckla människan både fysiskt och psykiskt. Idrotten skall befordra individernas kroppsliga utveckling samt deras karaktärsdaning. Detta sker dels genom idrottsutövarnas träning och dels genom deras deltagande i tävlingar. Tävlingsidrotten är sålunda icke något slutmål för idrottsverksamheten, men den är ett oundgängligt hjälpmedel för idrottens fortbestånd och utveckling.

Vad här sägs vara utmärkande för idrott synes i allt väsentligt även gälla i fråga om skyttet. Skyttet i alla dess former har en karaktärsdanande och fostrande syftning, vilket bl. a. understrykes i de av Kungl. Maj:t den 25 maj 1945 fastställda grundstadgarna för Frivilliga skytteväsendet i Sverige. Frivilliga skytterörelsens mål och uppgift är just att nå så stor bredd som möjligt. Rörelsen omfattar 235 000 aktiva skyttar i 2 158 skytteföreningar.

Intresset för skyttet är alltså mycket utbrett. Detta gäller icke minst fältskyttet, som under 1962, det senaste år för vilket ännu uppgifter föreligger, samlade 218 518 starter i 3 866 tävlingar arrangerade av skytteföreningar, -kretsar och -förbund. Många tävlingar har över 1 000-talet deltagare. Under senare år har skytterörelsens verksamhet i särskild grad inriktats på ungdomen för vilken skytteidrotten är av särskild betydelse dels genom att den nödvändigt främjar självdisciplin, koncentration och viljestyrka, dels genom den goda andan och det fostrande kamratskapet inom skytteföreningarna, där alla åldrar är företrädna.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställs,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

lag om ändring av Anvisningarna till 29 § Kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370). Härigenom förordnas, att punkt 13 i Anvisningarna till 29 § skall erhålla följande ändrade lydelse:

13. Ideell organisation — — — skattepliktig inkomst.

Till organisation, som avses i föregående stycke, hänföres även organisation, vilken har till uppgift att befrämja färdighet i gevärs- eller pistol-skytte.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1965.

Stockholm den 24 januari 1964

Manne Ståhl

Sven Mellqvist
